

dem k výpovědi dané mu firmou M. myslil, že má po výpovědi nárok na plat po 6 neděl, aniž by pracoval. Uznal-li proto nalézací soud obžalovaného vinným zločinem podvodu, aniž bezvadně zjistil, zda skutková podstata zločinu podvodu je naplněna i po subjektivní stránce, je jeho rozsudek stížen zmatečností podle čís. 9 a) §u 281 tr. ř. a bylo proto již z toho důvodu vyhověti zmateční stížnosti, zrušiti rozsudek prvního soudu a uznati právem, jak se stalo, aniž bylo zapotřebí, zabývati se i ostatními uplatňovanými důvody zmatečnosti.

Čís. 2622.

Subjektivní skutková podstata zločinu §u 81 tr. zák. vyžaduje úmysl pachatelův, vykonati na některé v §u 68 tr. zák. jmenované, u výkonu služby (úřadu) se nacházející osobě buď přímo nebo nepřímo násilí, proti oné osobě čelící a proti ní také obmyšlené, jakož i další úmysl, by onen výkon byl zmařen.

(Rozh. ze dne 18. ledna 1927, Zm I 730/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Chebu ze dne 2. listopadu 1926, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle §u 81 tr. zák. a přestupkem podle §u 312 tr. zák., pokud čelila proti výroku, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle §u 312 tr. zák. spáchaným slovně. Naproti tomu vyhověl zmateční stížnosti obžalovaného, pokud čelila proti výroku, jímž byl uznán vinným zločinem veřejného násilí podle §u 81 tr. zák. a přestupkem podle §u 312 tr. zák. spáchaným skutkem, zrušil napadený rozsudek jako zmatečný v tomto směru ve výroku o vině, pak ve výroku o trestu a ve výrocích s tím souvisejících a věc vrátil témuž nalézacímu soudu, by o ní v rozsahu zrušení znovu jednal a rozhodl, přihlížeje ku pravoplatnému výroku, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle §u 312 tr. zák. spáchaným slovně, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Pokud jde o zločin veřejného násilí podle §u 81 tr. zák., vytýká stížnost, uplatňujíc tak patrně zmatek podle §u 281 čís. 9 písm. a) tr. ř., že rozsudkem nebyl zjištěn a odůvodněn zlý úmysl ke skutkové podstatě zločinu toho potřebný. Pachatel zločinu podle §u 81 tr. zák. musí jednak míti úmysl vykonati na některé v §u 68 tr. zák. jmenované osobě buď přímo nebo nepřímo násilí, násilí to musí vždy, přímo neb nepřímo, směřovati proti oné osobě u výkonu služby neb úřadu se nalézající a musí též proti ní býti obmyšleno s tím dalším úmyslem, jí násilným vztažením ruky výkon ten zmařiti. Napadený rozsudek úmyslu toho nezjišťuje, nýbrž zjišťuje pouze, že obžalovaný S. a jeho soudruh bili přes tělo průvodčího K-a do manželů R-ových a že při tom K-a zasáhli; zda

ho též zasáhnutí chtěli, či zda se tak stalo náhodou při útoku na manžele R-ovy, rozsudek nezjišťuje. Jest tu proto zmatek podle §u 281 čís. 9 písm. a) tr. ř. Stížnost vytýká tento nedostatek úmyslu i výroku odsuzujícímu obžalovaného pro přestupek podle §u 312 tr. zák. poukazem na to, že rozsudek odůvodňuje stejným způsobem skutkovou podstatu onoho zločinu podle §u 81 tr. zák. a přestupku podle §u 312 tr. zák. spáchaného skutkem, totiž uhozením průvodčího. Tím vytýká stížnost rozsudku zřejmě nejasnost v tom směru, že rozsudek nezjišťuje, které úderý kvalifikuje jako zločin podle §u 81 tr. zák. a které jako přestupek podle §u 312 tr. zák. Ježto se tato nejasnost týká okolností rozhodující, jest v tomto směru odůvodněn i zmatek podle §u 281 čís. 5 tr. ř. I bylo proto, ježto se nelze obejít bez nového hlavního přelíčení, za souhlasu generální prokuratury podle §u 5 zák. ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z roku 1878 uznati právem tak, jak se stalo.

Čís. 2623.

S hlediska §u 134 tr. ř. není nutno, by duševní stav obžalovaného byl zkoumán odbornými lékaři.

Podle §u 2 písm. a)—c) tr. zák. stejně jako podle §u 76 uh. tr. zák. jest jedině rozhodným, zda byl obžalovaný duševně chorý v době spáchaní trestného činu; simuluje-li duševní chorobu teprve za trestního řízení, není to ještě tvrzením ve smyslu §u 319 tr. ř., že byl duševně chorý v době spáchaní trestného činu.

§ 281 uh. tr. zák. nestanoví samostatné skutkové podstaty, přimykaje se k ustanovení §u 279 uh. tr. zák.

Zralá úvaha jest pojmovým znakem skutkové podstaty zločinu vraždy podle §u 278 uh. tr. zák. a nelze k ní přihlížeti ještě jako k přitěžující okolnosti.

Nepoužití ustanovení §u 92 uh. tr. zák. nelze napadati zmáteční stížností (§ 344 čís. 12 tr. ř.), nýbrž odvoláním, byl-li čin, spáchaný na Slovensku, souzen mimoslovenským soudem ve smyslu posl. odstavce §u 51 tr. ř.

(Rozh. ze dne 20. ledna 1927, Zm I 649/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmáteční stížnost obžalovaného do rozsudku porotního soudu v Hoře Kutné ze dne 9. října 1926, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem dvojnásobné vraždy podle §u 278 uh. tr. zák., zák. čl. V.:1878, zločinem nedokonané úkladné vraždy podle §§u 8, 134, 135 čís. 1 tr. zák. ze dne 27. května 1852, čís. 117 ř. zák., přestupkem proti veřejným zařízením a opatřením podle §u 320 písm. e) téhož zákona a přestupkem podle §u 36 zbrojního patentu ze dne 24. října 1852, čís. 223 ř. zák.